

(Коханій мамі)

Уже скотилось із неба сонце,
Заглянув місяць в моє віконце.
Вже засвітились у небі зорі,
Усе заснуло, заснуло й горе.

Вийду в садочок та погуляю,
При місяченьку та й заспіваю.
Як же тут гарно, як же тут тихо,
В таку годину забудеш лихо!

Кругом садочки, біленькі хати,
І соловейка в гаю чувати.
Ой, чи так красно в якій країні,
Як тут, на нашій рідній Волині!

Ніч обгорнула біленькі хати,
Немов маленьких діточок мати,
Вітрець весняний тихенько дише,
Немов діток тих до сну колише.

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 83.

Вперше надруковано у збірці « [На крилах пісень](#) », 1893, стор. 38.

Автограф не зберігся. В рукописі збірки «На крилах пісень» (ІЛШ, ф. 2, № 747, стор. 19) авторизована копія.

Датується орієнтовно 1889 р.

Подається за збіркою «На крилах пісень», К., 1904, стор. 13.